

76 . Corabia (cartier Celei) | Județ: Olt | Anul: 2014

Anul: 2014

Cod RAN: 125551.01

Perioade: Protoistorie, Antichitate

Epoci: La Tène, Epoca romană târzie

Tipuri sit: amenajare/construcție

Categorii sit: Civil, Apărare (construcții defensive)

Autori: Lucian Amon, Mirela Cojoc, Laurențiu Comănescu, Petre Gherghe, Onoriu Stoica, Ștefan Vasiliță

Instituții: Universitatea Craiova, Muzeul de Arheologie și Etnografie Corabia, Direcția pentru Cultură Olt, Universitatea Craiova, Societatea Numismatică Română, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București

Raport

Cercetările din anul 2014 au fost finanțate de Universitatea din Craiova și au beneficiat de sprijinul Primăriei orașului Corabia. Săpătura a fost realizată cu ajutorul studenților Universității din Craiova, în perioada 14-25 iulie 2014.

În actuala campanie săpăturile s-au derulat atât în interiorul cetății romano-bizantine, cât și în afara zidului vestic de incintă.

În primul sector s-a continuat investigarea zonei centrale (Suprafața 2002), cercetarea rezumându-se la adâncirea a patru casete aliniate pe direcția nord-sud (casetele C9, C11-C13), cu scopul uniformizării adâncimilor acestora și al obținerii unor eventuale noi informații. Ca și în anul 2013, rezultate mai importante au fost obținute în caseta C9, unde, după cum am văzut, la circa -2,00 m săpătura ajunsese la nivelul geto-dacic târziu. Sub acesta nu au mai fost surprinse amenajări constructive in situ, ci doar urme izolate care ajung la o adâncime de -2,50 m. Amintim un fragment de lutuală gros de 8 cm de care era lipită o piatră de râu și care nu este exclus să provină de la un cuptor gen pietrar. În rest, nu au mai fost descoperite decât fragmente ceramice izolate, dintre care amintim buza unei fructiere din pastă neagră, prevăzută cu toartă torsionată, specifică sfârșitului de Hallstatt - începutului de Latene și chiar un fragment de vas cu toartă în bandă și decor specific culturii Verbicioara. Pe baza celor prezentate, considerăm că cercetarea a ajuns aici la nivelul primei așezări geto-dacice (sec. IV-începutul sec. I a.Chr.) care, după cum cercetările mai vechi au dovedit, a avut un sfârșit violent.

Totodată, în ultima campanie s-a procedat la demontarea matorului care separă caseta C9 de caseta C10, situată la sud.

În esență, la adâncimea de -0,90 m a fost descoperită o porțiune din podeaua unei încăperi, ca și din zidul de piatră, care o delimita, la est. Podeaua a fost amenajată peste un strat subțire de pietriș fin și era constituită dintr-un rând de fragmente de cărămizi și țigle romane, printre și peste care s-a aplicat o lutuală compactă și foarte dură, cu grosimea de 5 cm. Jumătatea vestică a podelei era acoperită de un strat compact de cenușă. Pe nivelul de călcare al podelei au fost descoperite șase monede de bronz (curățate și conservate cu sprijinul laboratorului Muzeului Olteniei), aflate în curs de datare, dar și o aglomerare substanțială de fragmente de țigle, olane și cărămizi, provenite de la prăbușirea suprastructurii construcției, o scoabă și un vârf de săgetată (piramidal, cu peduncul) din fier, fragmente ceramice, dintre care un mâner de opaiț etc. În partea superioară a acestei aglomerări, la adâncimea de -0,40 m a fost descoperită o altă monedă din bronz, emisă sub Iulian Apostatul, în anul 363.

Informațiile prezentate vin să le completeze pe cele culese în campaniile precedente. Podeaua descrisă aparține unei încăperi delimitate de ziduri din care s-au păstrat doar fundația din piatră. Singura latură conservată integral este cea nordică, cu o lungime de 5,80 m. Capetele acesteia se racordează în unghi drept, spre sud, cu alte două laturi, paralele între ele. Latura vestică se păstrează pe lungimea de 4,20 m, după care

este total demantelată (ne mărginim să remarcăm faptul că după o întrerupere de 0,90 m, exact pe direcția ei este situat zidul care delimita spre est micul compartiment restaurat de D. Tudor la capătul nordic al vechiului hipocaust descoperit de acesta). Latura estică a încăperii s-a păstrat pe lungimea de 1,75 m, după care a fost, de asemenea, demantelată.

Încăperea descrisă pare a aparține aceluiași complex de construcții cărora, cercetările noastre anterioare, le-au atribuit termelor cetății. În al doilea sector, situat în afara zidului de incintă vestic al cetății, s-a procedat la realizarea unui sondaj, printr-o secțiune orientată nord-sud, cu dimensiunile de 6x2 m. Locul ales este amplasat pe escarpa vestică a șanțului de apărare, față în față cu turnul-pasarelă descoperit de noi într-o campanie anterioară, plasat pe escarpa opusă a fosei. Scopul urmărit a fost acela de a verifica posibilitatea existenței unui pandant al construcției menționate. Săpătura s-a executat exact la limita gardului de protecție a sitului, fără a fi însă înregistrate rezultate notabile.

Informații suplimentare online

[Raportul 5316 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
